

حال و چون عنوان بزرگ است باید در وسط صحفه بیاید

برابری جنسیتی، صلح و امنیت در دنیای مصاب به ویروس کرونا

معلومات مختصر افغانستان

۱. مقدمه

موسسه بین المللی زنان برای زنان (WfWI) و مرکز کمک رسانی به زنان افغان (AWRC) با حمایت سازمان اقدام جنسیتی برای صلح و امنیت (GAPS) تحقیقی را در خصوص تأثیرات ویروس کرونا و عکس العمل آن در مورد برابری جنسیتی، صلح و امنیت انجام دادند. این تحقیق، جامعه بین المللی (دولت ها، موسسات بین المللی و سازمانهای چندجانبه) را قادر میسازد که به درک بهتری از مفاهیم زمینه ای و جهانی ویروس کرونا در زمینه جنسیت، صلح و امنیت رسیده و اقدامات سیاستی، پلان و برنامه های خویش را با در نظر گرفتن تأثیرات و شیوع ویروس کرونا در آینده، تدوین نمایند.

روش تحقیق شامل بررسی نشریات (از اکتوبر الی نومبر ۲۰۲۰ انجام شد) مربوط به تأثیرات ویروس کرونا بالای جنسیت، صلح و امنیت در مناطق و ساحات مختلف در ۱۳ ولایت افغانستان، بشمول بررسی موضوعات اساسی مانند بیجاشدن، مشارکت زنان و دختران در پروسه تصمیم گیری، خشونت براساس جنسیت (GBV)، صحت و حقوق جنسی و تولید مثل (SRHR)، دسترسی به خدمات صحتی، معیشت و حقوق اقتصادی زنان و به تعداد بیست حذف گردد مصاحبه با افراد آگاه کلیدی (KII) حذف گردد انجام شد.

یک بررسی نشراتی و مصاحبه با پنج تن از افراد آگاه و کلیدی در فروری ۲۰۲۱ جهت ارزیابی تغییرات بالقوه، تأثیرات اولیه ویروس کرونا در افغانستان و تأثیرات جنسیتی ویروس کرونا بطور خاص بالای گروه های حاشیه نشین از مناطق شهری و قریه جات و مهاجرین را نشان میدهد. برعلاوه یافته ها تأثیرات شیوع این ویروس را بالای نقش ها و مسئولیت های زنان و دختران، نیازمندی های آنها، معیشت و خشونت بر اساس جنسیت را GBV واضح ساخته و نحوه تأثیر این بحران را بالای گروه های مختلف زنان و دختران نشان می دهد. در ضمن یافته ها بیانگر این است که ویروس کرونا تأثیر عمیق بر روند صلح و امنیت افغانستان حوزه ای که به طور طولانی و عمیق بی ثبات پنداشته میشود، گذاشته است.

۲. وضعیت ویروس کرونا و تغییرات در صلح و امنیت و برابری جنسیتی

موج دوم بیماری همه گیر ویروس کرونا در نوامبر ۲۰۲۰ وارد افغانستان گردیده و طی .. چندین ماه متواتر با وجود تأیید کمتر از رویداد های ویروس کرونا پیگیری و اطلاعات نشان دهنده افزایش رویداد ها می باشد. سازمان جهانی صحت (WHO) - افغانستان همچنان نگران جهش این ویروس بوده و نمونه های از ویروس کرونا را برای تعیین توالی ژنومیک ارسال نموده تا بررسی کند که آیا انواع جدیدی آن در حال حاضر در افغانستان وجود دارد یا خیر؟ نظر به حدس سازمان صحتی جهان (WHO) احتمال انواع جدید آن وجود داشته و این نهاد دوباره تأکید نمود که باید در برابر این پدیده محتاط باشیم. به نظر می رسد که از این به بعد میزان عفونت کاهش یافته و اثرات ثانویه ویروس کرونا چنین نخواهد بود.

امرار معیشت و حقوق اقتصادی زنان: شرکت کنندگان در تحقیق از بدتر شدن وضعیت اقتصادی گزارش دادند. به طور کلی، بی ثباتی وظیفوی افزایش یافته و به نظر می رسد که همه چیز در افغانستان متوقف شده است. زنان به اثر مصاب شدن به ویروس کرونا شغل خود را از دست داده و دوباره استخدام نشده اند.

نامنی: وضعیت امنیتی بدتر شده است. قتل‌های هدفمند و حملات بر نمایندگان جامعه مدنی و رسانه‌ها افزایش یافته است. این به خودی خود مشکل ساز بوده و بیانگر آن است که گروه‌ها و شبکه‌های جامعه مدنی توانایی عملکرد کمتری دارند. به نظر می‌رسد این امر به دلیل سطح بالای بیکاری و بحران اقتصادی تشدید شده است. با وجود این، سازمان‌های جامعه مدنی و سازمان‌های حقوق زنان (SWRO) تلاش کرده‌اند تا پروگرام‌های مرتبط با ویروس کرونا (از جمله آگاهی‌دهی) را افزایش دهند.

خشونت علیه زنان و دختران (VAWG): خشونت علیه زنان و دختران (همچنان رو به افزایش است. این توسط شرکت‌کنندگان تحقیق بعنوان بخشی از فشار خانواده‌ها و تنش‌های ناشی از نامعلوم بودن وضعیت اقتصادی گزارش شده است.

مراقبت صحی: بر اساس گزارش کامل کشور، چالش‌های موجود در زمینه دسترسی و ارائه مراقبت‌های صحی حل نشده و اکنون مسله توزیع واکسین ویروس کرونا وجود دارد. پروسه‌های واکسین در حال حاضر نابرابری‌ها را تشدید کرده است. اشتراک‌کنندگان در تحقیق خاطرنشان کردند که توزیع واکسین به جای افراد در خط مقدم مبارزه مانند پرستاران و داکتران که بیشتر در معرض خطر هستند، با مقامات عالی دولت آغاز شده است.

۳. خلاصه یافته‌ها

رویکرد جامع، جنسیتی: اشتراک‌کنندگان از تأثیر گذاری شیوع همه‌گیری این ویروس بالای گروه‌های مختلف اشخاص به شیوه‌های مختلف تأکید حذف گردد نمودند که بیشترین آنها را زنان و دختران حاشیه‌نشین تشکیل می‌دهد که به طور نامناسب تحت تأثیر آن قرار می‌گیرند - این شامل زنان و دختران با عاید کم یا بدون عاید، دارای معلولیت، بیجا شده‌گان و مستقر در مناطق روستایی می‌باشند. شرکت‌کنندگان تأکید کردند که معلومات پیرامون ویروس کرونا و تدابیر وقایوی مربوط به آن عمدتاً از طریق رادیو، تلویزیون، رسانه‌های اجتماعی و تلفن‌های همراه پخش شده است - اما این که جوامع حاشیه‌نشین و روستایی در افغانستان به دلیل هزینه، موقعیت جغرافیایی و سواد می‌توانند برای دسترسی به این کانال‌های ارتباطی تلاش یا خیر زنان و دختران به دلیل نورم‌های مردسالارانه معمولاً برای دسترسی به معلومات با موانع خاصی روبرو بوده‌اند بناً آنها به دلیل کمبود اطلاعات در مورد چگونگی محافظت خود در معرض خطر مصاب شدن و شیوع ویروس کرونا هستند.

امرار معیشت و حقوق اقتصادی زنان: ویروس کرونا عواقب ناگوار بر رفاه مالی بسیاری از خانواده‌ها در افغانستان داشته است، زیرا تدابیر قرنطینه و بسته شدن نامنظم مرزها منجر به از دست دادن عاید و افزایش قیمت اجناس اولیه مورد نیاز (به ویژه مواد غذایی) شده است. بخشی از این آسیب‌پذیری ناشی از این حقیقت است که از هر ۵ کارگر افغان ۴ نفر مشغول کار غیررسمی هستند - به عنوان مثال رانندگان تاکسی، مغازه‌داران و کارگران خانگی آنها بیشتر از همه آسیب دیده‌اند و در حال حاضر قادر به تأمین امرار معیشت پایدار نیستند. با بسته شدن مکاتب و محل‌های کار در جریان قرنطینه، بسیاری از زنان در افغانستان مجبور شدند از فرصت‌های محدود اشتغال‌زایی که برای مراقبت‌های بدون تادیه در اختیارشان بود، محروم گردند. علاوه بر این، در یک جامعه پدرسالار که از قبل موانع عمده فراه راه آزادی و جنبش‌های زنان و دختران موجود باشد کاهش توانایی زنان در کسب عاید در جریان شیوع ویروس کرونا، استقلال اقتصادی و اجتماعی آنها را به شدت صدمه می‌رساند.

مشارکت و تصمیم‌گیری: شواهد حاصل از این تحقیق نشان می‌دهد، علیرغم این واقعیت که مشارکت پرمفهوم زنان و دختران به راه‌های پاسخگو و موثرتری برای بیماری همه‌گیر ویروس کرونا منجر می‌شود، آنها به طور مداوم از ساختارهای رسمی حاکمیت و تصمیم‌گیری در سطح جهانی، ملی و محلی به حاشیه‌راننده شده‌اند. زنان و دختران به دلیل سنت‌های اجتماعی با محدودیت‌هایی در رابطه با جنبش و توانایی آنها برای شرکت در زندگی عامه روبرو هستند که این امر مانع دسترسی و مشارکت آنها در پروسه‌های تصمیم‌گیری می‌شود. همچنین گفته می‌شود اعضای خانواده از بحران ویروس کرونا بهانه‌ای برای جلوگیری از خروج زنان و دختران از خانه‌های خود استفاده می‌کنند - این ممکن است منجر به از دست دادن هر گونه نقش جدید زنان و دختران در بیرون از منزل گردیده و در طولانی مدت دسترسی آنان را به حقوق، آزادی‌ها و محیط‌های امن محدود سازد.

مراقبت‌های صحی و خشونت مبتنی بر جنسیت: حتی قبل از شیوع ویروس کرونا، ارائه مراقبت‌های صحی در افغانستان بسیار شکننده بوده و این امر بالاخص با کمبود زیربنا‌های صحی و منابع بشری برجسته شده است. صرف نظر از این بیماری همه‌گیر زنان و دختران، به خصوص روستایی و حاشیه‌نشین، هر چند به خدمات و مراقبت‌های صحی ویژه و منحصر به فرد نیاز داند اما در طول تاریخ نتوانسته‌اند به آن دسترسی داشته باشند که این امر با شیوع ویروس کرونا و اعمال تدابیر سخت‌گیرانه برای محدود کردن آن بیشتر تشدید شده است. و این به معنی آن است که زنان و دختران برای دسترسی به خدمات طبی و مراقبت‌های صحی قادر به ترک خانه خود نیستند تا مسافت قابل توجهی را طی کنند. علاوه بر این، به طور عموم تأیید شده است که این بحران‌ها می‌توانند نابرابری‌های جنسیتی طولانی مدت و در نتیجه خشونت مبتنی بر جنسیت را تشدید بخشد که ویروس کرونا نیز از این قاعده مستثنی نیست. بسیاری از خانواده‌ها اجازه نمی‌دهند اعضای خانواده زن آنها توسط داکتران طبقه‌ذکور (که اکثر کارکنان مراقبت‌های صحی هستند) تحت معالجه قرار گیرند، این امر باعث می‌شود زنان دسترسی کمتری به معاینات و معالجه ویروس کرونا داشته باشند. علاوه بر این، شواهد نشان می‌دهد که خشونت مبتنی بر جنسیت در افغانستان در حال افزایش بوده، زیرا همه‌گیری ویروس کرونا با عوامل فشار اقتصادی و اجتماعی عدم آزادی حرکت را بیشتر تشدید نموده و این امر با کاهش موجودیت خدمات حیاتی مورد نیاز برای پاسخگویی به افزایش خشونت مبتنی بر جنسیت مطابقت دارد.

تمویل سازمانها، شبکه ها و جنبش های حقوق زنان: سازمان های حقوق زنان در خط مقدم مبارزه با ویروس کرونا هستند. گرچه جامعه مدنی و شبکه های حقوق زنان نمیتوانند از طریق حمایت تمویل کننده گان به طور رسمی به این کار بپردازند اما در زمان قرنطین همچنان فعالیت های خویش را برای دریافت راه های بدیل برای هماهنگی، همکاری و رسیدن به حوزه های خود ادامه دادند. شرکت کنندگان در تحقیق به کاهش وجوه برای سازمان ها، شبکه ها و گروه های که برای حقوق زنان کار می کنند اشاره نموده بیان داشتند که دولت افغانستان و جامعه جهانی باید سازمان های محلی را شناسایی کند که قبلاً در جوامع نفوذ خوبی داشته و برای حمایت و ایجاد آرامش در آنجا فعالیت می نمودند.

جنگ و مهاجرت: بیشتر مصاحبه شوندهگان به طور خاص به دهه های جنگ و منازعه، کمبود غذایی و نابرابری اقتصادی در افغانستان به عنوان یک عامل اساسی اشاره کردند که باید در طراحی، پاسخ دهی و بهبود ویروس کرونا مورد توجه قرار گیرد. این عوامل تأثیر به سزای بر زنان و دختران به ویژه آنان که به حاشیه رانده شده و از ارایه خدمات و برنامه ها کنار کشیده شده اند، دارد. این همه گیری باعث ایجاد یک بحران اقتصادی، صحتی و بشری - و همچنین نارضایتی از دولت و منجر به افزایش سطح جرایم و خشونت شده است. علاوه بر این، تلاش های مداوم و طولانی مدت برای دستیابی به صلح معنی دار در افغانستان به دلیل تدابیر وقایوی ویروس کرونا - به تعویق افتاده و بسیاری گفتگو ها و فعالیت های پیرامون پروسه از طریق کانال های مجازی صورت گرفته که اکثر زنان و دختران از فرصت تعامل و مشارکت در آن محروم شدند.

حسابدهی: مبارزه با ویروس کرونا، اطمینان از اینکه مردم، جوامع و کشور بتوانند به همه گیری ویروس کرونا پاسخ دهند، به وجوه (تمویل) گسترده ای برای پروگرام های در مقیاس مختلف نیاز دارند. در مواردی که تأثیرات جنسیتی ویروس کرونا مطرح شده و خدمات مصوون، فراگیر و با کیفیت در آن سرمایه گذاری شده است - نگرانی هایی در مورد حسابدهی و شفافیت وجود دارد، خصوصاً در مواردی که حمایت مالی خارجی ارائه شده و طیف گسترده ای از پروژه ها و پروگرامهای مربوط به ویروس کرونا در سطح مرکز و ولایات، از جمله توزیع کیت های صحتی، مواد غذایی و تجهیزات طبی برای شفاخانه نظارت کافی به منظور تضمین و حسابدهی وجود نداشته است.

۴. توصیه ها

توصیه ۱: رویکرد جامع و جنسیتی: تأثیرات جنسیتی ویروس کرونا را بپذیرید و متعهد شوید که یک رویکرد حساس جنسیتی را در پیش بگیرید. (شواهد کامل این توصیه را می توان در صفحات ۴-۵ گزارش مشاهده نماید..)

توصیه ۲: امرار معیشت و حقوق اقتصادی زنان: ویروس کرونا را به عنوان یک بحران اقتصادی، صحتی و بشری تشخیص داده این کار را با سرمایه گذاری در مدل ها و میکانیسم های اقتصادی که امرار معیشت فقیرترین و حاشیه نشین ترین ها را تأمین و از آنها حمایت می کند، انجام دهید - با همکاری و توجه ویژه به زنان در بازآفرینی منابع عاید قبل از این وبا، از جمله اشتغال، شغل آزاد و پس انداز قریه جات و انجمن های قرضه دهی (VSLA). (شواهد کامل این توصیه را می توان در صفحات ۶-۵ گزارش مشاهده نمود.)

توصیه ۳: مشارکت و تصمیم گیری: قدرت مشارکت و تصمیم گیری زنان، دختران نوجوان و سازمان های حقوق زنان در چارچوب مکانیسم های رسمی پاسخ به ویروس کرونا در سطح جهانی، ملی و محلی را افزایش دهید. این امر باید با تعهد طولانی مدت جهت تقویت رهبری زنان و محافظت از نیازمندیها و اولویت های آنان همراه باشد. (شواهد کامل این توصیه را می توان در صفحات ۷-۶ گزارش مشاهده نماید.)

توصیه ۴: مراقبت های صحتی و خشونت مبتنی بر جنسیت: باید تلاش های فوری در راستای به حداقل رساندن تأخیر در دسترسی و دریافت مراقبت ها از زنان و دختران انجام شود، علی رغم اینکه منابع خدمات صحتی محدود به جای دیگری جهت پاسخگویی به بیماری همه گیر سوق داده می شوند. این شامل مراقبت های صحتی مصوون، موثر و مراقبت های کافی جنسی، تولید مثل و مادران و همچنین خدمات برای کاهش خشونت مبتنی بر جنسیت است که در جریان و بعد از ویروس کرونا ضروری بوده و شامل تضمین صحت و حمایت روانی - اجتماعی، از جمله خدمات برای صدمات، به عنوان بخشی از پاسخدهی برای صحت عامه به ویروس کرونا - با توجه ویژه به زنان و دختران حاشیه نشین، تأمین می شود. (شواهد کامل این توصیه را می توان در صفحات ۹-۸ گزارش مشاهده نماید..)

توصیه ۵: تخصیص بودجه برای شبکه ها، جنبش ها و سازمان های حقوق زنان (WROs): تخصیص بودجه باید برای شبکه ها، جنبش ها و سازمان های حقوق زنان WROs در اولویت قرار داشته باشد، زیرا این واقعیت که آنها برای پاسخگویی به نیازها، واقعیت ها و چالش های خاص در ساحات آنها - از جمله در امر مبارزه با ویروس کرونا به بهترین وجه مطلع بوده و باید بخشی از تعهد گسترده تر برای افزایش بودجه در مورد برابری جنسیتی، صلح و امنیت و تأمین بودجه اصلی، انعطاف پذیر و بلند مدت برای شبکه ها، جنبش ها و سازمان های حقوق زنان WROs باشد. (شواهد کامل این توصیه را می توان در صفحات ۱۰-۹ گزارش مشاهده نماید.)

توصیه ۶: درگیری ها و بیجاشدگی: پاسخ دهی و بهبود شرایط ویروس کرونا در افغانستان باید به صراحت تجارب و نیازهای خاص زنان و دختران را که تحت تأثیر منازعات، به حاشیه کشانده و بیجاشده اند را تشخیص دهد. این باید با تلاش مداوم برای جلوگیری از هرنوع خشونت ها و منازعات مسلحانه و رسیدن به یک صلح همه شمول در سرتاسر افغانستان همراه باشد. (شواهد کامل این توصیه را می توان در صفحات ۱۱-۱۰ گزارش مشاهده نماید).

توصیه ۷: حسابدهی: پروگرام های پاسخ دهی عاجل، هم از طرف دولت و هم از طرف جامعه بین المللی، باید به طور موثر نظارت شوند تا حسابدهی و شفافیت تضمین شود. (شواهد کامل این توصیه را می توان در صفحات ۱۲-۱۱ گزارش مشاهده نماید).

۵. شرکاء

مرکز کمک رسانی به زنان افغان (AWRC):- در اگست ۱۹۸۹ به عنوان یک سازمان به رهبری زنان تاسیس شد. این مرکز فعالیت خود را در افغانستان در جولای ۲۰۰۲ آغاز نمود. در حال حاضر در هفت ولایت افغانستان به شمول کابل، پروان، کاپیسا، لغمان، کتر، ننگرهار و ارزگان فعالیت می نماید. مرکز کمک رسانی به زنان افغان (AWRC) از ۳۱ سال به این طرف با فعالیت های موفقانه خود، به نیازهای میرم جوامع، به ویژه زنان پاسخدهی و از آنها حمایت می کند تا به عوامل فعال و توانمند برای تغییرات مثبت در جامعه و ملت خود تبدیل شده و نقش های موثری در راستای ترویج برابری جنسیتی، حکومتمداری خوب و دیموکراسی ایفا نمایند. مرکز کمک رسانی به زنان افغان (AWRC) شدیداً به مشارکت فعال زنان در همه زمینه های یک جامعه برای رسیدن به موفقیت اعتقاد دارد. این نهاد از بدو تأسیس با هزاران زن و مرد افغان با ارائه روش ها و آموزش های کشاورزی، فرصت های امرار معیشتی از طریق آموزش مهارت های حرفه ای و تأمین قرضه های کوچک بدون سود، فعالیت های تعلیمی، آموزش های صحتی و قیوی، پروگرام های ارتقاء ظرفیت حرفه ای / مدیریت، حمایت و دادخواهی به نمایندگی از مشکلات زنان افغانستان، و حساس ساختن توده ها نسبت به پذیرش نقش و سهم هم‌تایان زن خود کار نموده است.

اقدام جنسیتی برای صلح و امنیت (GAPS):- عبارت از یک شبکه جامعه مدنی زنان، صلح و امنیت (WPS) انگلستان است. این سازمان عضویت NGO ها در زمینه های توسعه، حقوق بشر، کمک های بشردوستانه و صلح آوری را دارا بوده و برای ارتقا نقش زنان در صلح و امنیت (WPS)، از جمله قطعنامه ۱۳۲۵ شورای امنیت سازمان ملل متحد (UNSCR) تاسیس شد. اقدام جنسیتی برای صلح و امنیت (GAPS) دولت انگلستان را برای تعهدات بین المللی خود در قبال زنان و دختران در مناطق مورد منازعه در سراسر جهان ترویج و آنرا پاسخگو می پندارد.

موسسه بین المللی زنان برای زنان (WfWI):- با مهارت، دانش و منابع لازم جهت تأمین امرار معیشت و پس انداز، آگاهی از حقوق خود، رفاه خانواده و شبکه های حمایتی، از تک تک زنان با زندگی روزمره در برابر فقر و خشونت حمایت می کنند. ما همچنین در همکاری با رهبران مرد و اعضای جامعه، با ترویج دادخواهی برای حقوق زنان و حمایت از جامعه و تقویت صدای زنان به حاشیه رانده شده در سطح تصمیم گیری ملی و جهانی، برای ایجاد یک فضای حامی حقوق زنان سهیم هستیم. موسسه بین المللی زنان برای زنان از سال ۱۹۹۳ به این طرف با بیش از ۵۰۰۰۰۰ زن به حاشیه رانده شده در سراسر کشورهای آسیب دیده در نتیجه جنگ و منازعات در افغانستان، بوسنی و هرزگوین، جمهوری دموکراتیک کنگو، عراق، کوسوو، نایجیریا، رواندا و سودان جنوبی رسیدگی نموده است.

این یک گزارش مستقل است که توسط دفتر امور خارجه، مشترک المنافع و توسعه تهیه و تمویل گردیده است. این مواد از طرف UK AID دولت انگلستان تمویل گردیده است، با این حال، نظریات بیان شده لزوماً منعکس کننده پالیسی های رسمی دولت انگلستان نمیباشد.

This report is funded by:

HM Government

gaps []
uk
gender action for peace and security

WOMEN FOR WOMEN
INTERNATIONAL